

Sygn. akt VIII U 809/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grzegorz Tyrka
Protokolant:	Igor Ekert

po rozpoznaniu w dniu 23 czerwca 2016 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy J. Ś.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania J. Ś.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 14 marca 2016 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Grzegorz Tyrka

Sygn. akt VIII U 809/16

UZASADNIENIE

Dnia 02.03.2016r. ubezpieczony J. Ś. wniósł do organu rentowego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. o przyznanie prawa do emerytury.

Decyzją z dnia 14.03.2015r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, gdyż ubezpieczony: nie osiągnął wieku emerytalnego wynoszącego 60 lat, nie złożył wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa, na dzień 01.01.1999r. nie udowodnił wymaganego 15 – letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, a jedynie 14 lat, 9 miesięcy i 13 dni.

Organ rentowy wskazał, iż do pracy w warunkach szczególnych nie uwzględnił okresu zatrudnienia ubezpieczonego od dnia 01.04.1989r. do dnia 06.06.1993r. z uwagi na brak świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od powyższej decyzji domagając się jej zmiany przez przyznanie prawa do emerytury, po uprzednim zaliczeniu do pracy w warunkach szczególnych powołanego powyżej okresu zatrudnienia.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji. Organ rentowy wskazał, iż do pracy w warunkach szczególnych zaliczył ubezpieczonemu następujące okresy zatrudnienia:

- od dnia 26.10.1979r. do dnia 31.01.1984r. – na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony,
- od dnia 01.02.1984r. do dnia 31.03.1989r. i od dnia 07.06.1993r. do dnia 31.12.1998r. – na stanowisku kierowcy autobusu powyżej 15 miejsc.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony J. Ś. urodził się w dniu (...), jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego i nie złożył wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa, na dzień 01.01.1999r. udowodnił 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

Ze świadectwa pracy z dnia 07.06.1993r. sporządzonego przez Przedsiębiorstwo (...) Z. wynika, iż ubezpieczony był zatrudniony w tym Przedsiębiorstwie od dnia 01.04.1989r. do dnia 07.06.1993r., na stanowisku kierowcy samochodu.

Z zeznań świadków K. J. i H. K. wynika, iż ubezpieczony podczas zatrudnienia w w/w Przedsiębiorstwie, które zajmowało się przewozami górniczymi, faktycznie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę jako kierowca autobusu powyżej 15 miejsc siedzących.

/dowód z: akt ZUS, akt osobowych ubezpieczonego, zeznań świadków K. J. i H. K./.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego J. Ś. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2015r., poz. 748 ze zm.) – zwanej dalej ustawą – ubezpieczonym urodzonym po dniu 31.12.1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w ust. 1a i 1b, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184.

Zgodnie z 184 ust. 1 ustawy ubezpieczonym urodzonym po dniu 31.12.1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy – tj.01.01.1999r. – osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Zgodnie z art. 184 ust. 2 ustawy emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983 roku, Nr 8, poz. 43 ze zm.) – zwanego dalej rozporządzeniem – pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny

wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z § 3 rozporządzenia za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudnienia”, uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia.

Zgodnie z § 2 ust. 1 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Z cytowanych norm prawnych wynika, iż odwołujący nabędzie prawo do wcześniejszej emerytury w przypadku łącznego spełnienia przesłanek:

- ukończenia wieku 60 lat,
- legitymowania się okresem ubezpieczenia w wymiarze co najmniej 25 lat, przypadającym na dzień 01.01.1999r.,
- legitymowania się 15 letnim okresem pracy wykonywanej w szczególnych warunkach, przypadających na dzień 01.01.1999r.,
- nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego.

Ubezpieczonemu nie przysługuje prawo do emerytury na podstawie powołanych przepisów, gdyż ubezpieczony nie spełnił wszystkich koniecznych przesłanek prawa do świadczenia, a mianowicie bezspornie nie ukończył wieku emerytalnego 60 lat, bo wiek taki osiągnie dopiero w czerwcu 2018r., jak również nie złożył wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Na marginesie sprawy należy dodać, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, a w szczególności zeznania słuchanych w sprawie świadków K. J. i H. K. pozwala na przyjęcie, iż ubezpieczony w okresie spornym od dnia 01.04.1989r. do dnia 07.06.1993r., podczas zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) Z. wykonywał pracę w warunkach szczególnych wymienioną w wykazie A dziale VIII pkt 2 stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. – „prace kierowców (...) autobusów o liczbie miejsc powyżej 15 (...)”. Okoliczność ta pozostaje jednak ostatecznie bez znaczenia dla rozpoznania niniejszej sprawy w sytuacji, gdy ubezpieczony nie spełnił innych, wymienionych wcześniej, warunków prawa do emerytury wcześniejszej.

W konsekwencji powyższego Sąd stwierdził, iż ubezpieczonemu nie przysługuje prawo do dochodzonego świadczenia i stąd na podstawie wyżej powołanych norm prawnych oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako bezzasadne.

(-) SSO Grzegorz Tyrka